

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ὁποῖον τὸ καθήκον τῶν γρο-
τητῶν). — Ἡ ἐλληνικὴ κοινότης Σόφιας
(πληθυσμὸς καὶ εκπαιδευτικὰ ἰδρύματα).
— Τὰ φιλικὰ καὶ καταστάματα Ἀθηνῶν
καὶ ἡ ἐθνικὴ αὐτῶν ἀποστολὴ (τὸ θεραπευ-
τήριον ὁ «Εὐαγγελισμὸς»). — Ἀγγέλματα
καὶ θεῖοι. — Ἑθνικὴ Ἀγαθοεργία. — Ἡ
Αἴγυπτος καὶ ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμός. —
Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Επιφυλλίς (αἱ περὶ τῆς νεοελληνικῆς
γλώσσης θεωρίαι τοῦ κ. Κρομβάχερ καὶ
ἡ ἀνασκευὴ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου
Ν. Σκιαῖ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1904.

«Αἱ χελιδόνες τοῦ φθινοπώρου» ὡς ἐκλή-
θησαν οἱ φοιτηταί, ἔρχονται ἡ μία μετὰ τὴν
ἄλλην καὶ ὁσημέραι πληροῦται ἐξ αὐτῶν ἡ
ἱερὰ φωλεὰ τοῦ Πανεπιστημίου. Τὰ εὐθυσμα
περιττώματά των ὁλονὲν πυκνύμενα θὰ κυρι-
αρχήσῃ καὶ τοῦτον τὸν ἐπικείμενον χειμῶνα
τῆς ὅλης ζωῆς τοῦ ἄστεως τῆς Παλλάδος,
ἕως οὗ ἐπιτελειαντος καὶ πάλιν κατὰ τὸν αἰω-
νίως ἀμετάβλητον νόμον τῆς φύσεως τοῦ ἑα-
ρος σκορπισθῶσιν ἀνὰ τὰ τέσσαρα πέρατα τοῦ
ἐλληνικοῦ οὐράνου καὶ σκορπίσωνται ἐκεῖ. . .
ἀρὰ γε τί θὰ σκορπίσωνται ἐπανερχόμενοι εἰς
τὰς γενεαίρας;

Ὅτι θὰ διδάχθῃσι παρὰ τῶν διδασκάλων,
ὅτι θὰ συγκομίσωσιν ἀπὸ τῆς συγκεντρωμέ-
νης ἐν τοῖς βιβλίοις σοφῆς τῶν αἰώνων πείρας
αὐτοὶ μελετῶντες.

Ἀλλ' ἀμφοτέρω ταῦτα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς
προδιαθέσεως, μεθ' ἧς οἱ φοιτηταί ἡμῶν εἰσ-
έρχονται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, καὶ αἱ προ-
διαθέσεις—πρέπει νὰ μὴ ἀποκριθῇ ἡ θλίβε-
τάτης ἀλήθεια—ἐν γένει εἰπεῖν δὲν εἶναι οἷαι
ἐπρεπε νὰ εἶναι. Εἰς τοῦτο δὲ ἀναμφισβητή-
τως οἱ φοιτηταί δὲν εἶναι οἱ παῖδες.

Ὅμιχλη πυκνὴ ὕλομανίας σκεπάζει κατὰ
τοὺς τελευταίους τοὺς μάλιστα χρόνους
ὅλην τὴν Ἑλλάδα, πλήρης δὲ εἶναι ἡ σύγ-
χυσις ἐν ταῖς τάσεσι τοῦ ἔθνους. Ἡ ἀνάγκη
τῆς ὑλικῆς εὐημερίας, ἡ ἔμφυτος εἰς πᾶσαν
ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, κατέστη ὁ καθολικὸς
ὁδηγὸς τῶν πατέρων εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν
τέκνων καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ αἱ καλαὶ ἐτι τέ-
χναι ἐνεκα τῆς φοβερᾶς ἐκείνης συγχύσεως
δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὑψωθῶσιν ἐν τῇ συνειδή-
σει τῶν γονέων εἰς ἕδαφος ὑψηλότερον, ἰδανί-
κωτερον τῆς βιομηχανίας, τῆς ἐμπορίας καὶ
πάντων τῶν ἄλλων κλάδων τῆς πρὸς τὴν κτῆ-
σιν τῆς βιοτῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος.

Ἡ ἐπιστήμη κατέστη ὅχι σκοπὸς, ἀλλὰ μέ-
σον· ἡ ἀλήθεια, τὸ μέγα τοῦτο τῆς ἐπιστήμης
περιεχόμενον, ὁ καθολικὸς νόμος τῆς ἡθικῆς
ἀνυψώσεως τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν εἶναι
ἐντελὲς ἀδιάφορον πρᾶγμα καὶ ἡ ἀπειρος καὶ
ἀκακος νεολαία ἐξωθεῖται κατὰ κανόνα εἰς τὰς
δοσάτους τρεῖς τῆς ἀναζητήσεως τῆς ἀλη-
θείας μετὰ τὴν προδηλωμένην πρόθεσιν τῶν
γονέων, ὅπως τὰ τέκνα αὐτῶν εὐρωσιν ὅχι
αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὸν ἄρτον. Ἀλλ'
ὁ σκοπὸς οὗτος ἀποτελεσματικώτερον θὰ ἐπε-
τυγχάνετο διὰ τῆς βιομηχανίας μᾶλλον καὶ
τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς ναυτιλίας καὶ τῆς γεωρ-
γίας καὶ τῶν ἄλλων πρακτικῶν ἐπαγγελμά-
των ἢ διὰ τῆς ἐπιστήμης, ἐν ᾧ, ὡς γίνονται
σήμερον τὰ πράγματα, γονεῖς, διδάσκαλοι καὶ
πολιτεία συνεργάζονται ἐν οἰκτροτάτῃ ὁμο-
φωνίᾳ εἰς τὸ νὰ ῥίπτωσι καθ' ἑκάστον ἔτος εἰς
ἀνεκδιήγητον βιωτικὴν ἀθλιότητα ἑκατοντά-
δας φιλοτιμοτάτων νέων, οἵτινες φειρόμενοι
οὕτω ἀναποδίδουσι πολλαπλασίαν ἐτι τὴν
φθορὰν εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰς ἣν ἐξέρχονται
καὶ ἡς ἀντὶ νὰ εἶναι οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ τὰ
κάτοπτρα τῆς ἐν αὐτῇ ἐνυπαρχούσης πνευμα-
τικῆς δεξιότητος καὶ οἱ ὁδηγοὶ εἰς τὸν εὐκο-
σμον κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν βίον ἀποβαί-
νουσιν οἱ μοχλοὶ καὶ οἱ παράγοντες πάσης
ἀνωμαλίας.

Οὕτω προδιατεθειμένην τὴν ἐλληνικὴν νεο-
λαίαν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοιαύτην ἀφίχουσιν ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ οἱ διδάσκαλοι μετὰ ἀκα-
λιέργητον τὴν παντοδύναμον καὶ ἡθοποιὸν ὄρε-
ξιν τῆς γνώσεως, μετὰ ἀμείωτον τὴν ὀλεθρίαν
ἐκείνην σπουδὴν πρὸς κατάκτησιν τοῦ περι-
μαχίτου διπλώματος, οὗ χάριν ἔστιν ὅτε καὶ
πολύκροτα ἐξαστράπτουσι κατὰ καθηγητῶν
καὶ γυμνάσια πυρπολοῦνται· διότι ἡ ἐπιστήμη
κατέπεσε τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ σημαίνει ἄλλο
τι ἢ διπλωμα, τὸ μαγικὸν τοῦτο εἰσιτήριο
εἰς τοὺς κήπους τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινω-
νίας. Ὅλοι βλέπομεν, ὅτι οἱ νέοι οὗτοι κηπου-
ροί, οἵτινες ἔτος παρ' ἔτος αὐξάνουσι, κό-
πτουσι τὰ ἄνθη καὶ τὰ φυτὰ, καὶ ἀντὶ νέων
βλαστῆσεων, μαρμαρὸς καὶ φθίσις λυμαίνον-
ται τοὺς παραδείσους ἐκείνους, διότι τὰ νέφη
τῆς ἡμιμαθείας πυκνόμενα ἐνδυναμῶνται
τὴν χρονίαν πολιτικὴν καταιγίδα, τὴν ἀρξα-
μένην ἤδη νὰ ἐπινεμηται—τοῦθ' ὅπερ εἶναι
πολὺ ἐπικινδυνότερον ἐτι—καὶ τὴν ἐλληνικὴν
κοινωνίαν.

Τὸ κακὸν πρέπει νὰ σταματήσῃ καὶ συνε-
ργῶν εἰς τὸ ἐπίμοχθον τοῦτο ἔργον ἐπικαλού-
μεθα τὴν χρυσὴν ἀληθείαν καὶ φιλότιμον εἴπερ
τις καὶ ἄλλη ἐλληνικὴ νεολαία.

Τὰ λάθη τῶν γονέων, τῶν διδασκάλων,
τῆς πολιτείας αὐτῇ ὀφείλει νὰ διορθώσῃ καὶ
δύναται νὰ τὸ πράξῃ, ἂν μόνον θελήσῃ. Ἀν
ἀναλογισθῇ τίνος ἔθνους εἶναι σήμερον νεο-
λαία, τοῦτ' ἔστιν ἐλπίς, καὶ τίνος ἔθνους θὰ
εἶναι αὐριον διάδοχος, τίνος ἔθνους θὰ συνεχί-
σῃ τὴν κοσμίαν τὴν ἱστορίαν, ἥτις οὐδὲν ἄλλο
εἶναι ἢ τὸ σύνολον τῶν ἡθικῶν καὶ πνευματι-
κῶν στοιχείων τοῦ ἔθνους τοῦτου κατοπτρι-
ζόμενον εἰς αὐτὰς τὰς πράξεις των καὶ εἰς τὰς
πράξεις τῶν διαδόχων των, οὗς αὐτοὶ θὰ ἀνα-
θρέψωσιν.

Τὸ ἀν εὐημερήσωσιν οἱ νέοι τῶν ἐπιστη-
μῶν θεράποντες ἀποκτώντες τὸ διπλωμά των
καὶ εὐρίσκοντες εὐκόλον ἕνα οἶον ὅποτε πό-
ρον τοῦ βίου ἡ θέσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ὑπηρεσίᾳ,
ἡ φερὴν πλουσίαν, ἡ πλουτοπαραγωγὸν τῆς
κοινωνίας ἐκτίμησιν, ταῦτα εἶναι ἀδιάφορα εἰς
τὸ ἔθνος, διότι ταῦτα ἀναγκαῖα βεβαίως εἰς
τὴν ζωὴν τοῦ προσπορίζεται διὰ τῶν ἄλλων
ἐξ ἰσού πολυτίμων ἐπαγγελματικῶν τάξεων
του. Παρ' αὐτῶν ἀξιοὶ νὰ τὸ ἀντιπροσωπεύ-
σωσιν ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἐπιστημονικῇ σταδιο-
δρομίᾳ ὡς θεματοφύλακες ἅμα καὶ κήρυκες τοῦ
διανοητικοῦ τοῦ πλούτου, νὰ τὸ ποδηγετήσω-
σιν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν εὐταξίαν,
νὰ ἐπιρρώσωσι τὰς οἰκονομικὰς τοῦ ἀρετᾶς,
νὰ καλλιεργήσωσι τὴν πρὸς τοὺς νόμους εὐσε-
βειαν, νὰ ἐμφυτεύσωσι τὸ ἀληθὲς περὶ τιμῆς
αἴσθημα, νὰ ἀποτρέψωσι τὰς σκωρίας τῶν
προλήψεων, ἃς ἀγρία, πολυχρόνιος καὶ ἄτι-
μος τυραννία ἐπεκόλλησαν εἰς τὴν ψυχὴν του,
νὰ διδάξωσι τὴν πίστιν τῶν συναλλαγῶν καὶ
νὰ ἀποδώσιν οὕτω ἑκάστος ἐν τῇ ἰδίᾳ κλάδῳ
οἱ ἀληθινοὶ διδάσκαλοι τοῦ Γένους, οἱ προστά-
ται τῆς προόδου καὶ τοῦ μεγαλείου του, αἱ
ἱερὰ πηγαὶ ἅμα καὶ ταμεῖα τῶν εὐκλεεστά-
των παραδόσεων τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους.

Ἀλλ' ἵνα ἀναλάβωσι τοιοῦτον ἐνδοξὸν ἀγῶνα,
πρέπει νὰ ὁπλισθῶσι μετὰ τὸ κατάλληλον ὅπλον
καὶ τοιοῦτον ὅπλον δὲν εἶναι οὐδὲ τὸ παράπαν τὸ
ἐξήρδον διπλωμα, ἀλλ' αἱ γνώσεις, αὐτὰς δὲ
προσπορίζει μόνον ἡ μελέτη, ἡ μελέτη, ἡ
ἀδιάκοπος μελέτη καὶ οὐδὲν ἄλλο. Πρὸ τοῦ
συμπληρώσωσι τὸ ἔργον τοῦτο, ἃς βύωσιν οἱ
Ἑλληνες φοιτηταί τὰ ὅσα εἰς μωρὰς ἢ ἀνηθί-
κους εἰσηγήσεις, καθ' ἃς καλοῦνται ὡς φρον-
τισταὶ συμφερόντων, ὧν ὑπὸ τῶν νόμων τῆς
πατρίδος των ἡ ἐπιμέλεια ἀνετέθη εἰς ἄλλους,
ὧν ῥητὴς ἀφήρσεν ἡ πατρίς των ἐπ' αὐτῶν
τὴν φροντίδα, διότι εἰς αὐτοὺς τοῦτο μόνον
ἀνέθηκε, τὴν μελέτην καὶ πάλιν τὴν μελέτην.

Δεινότερον, ὃ ἐλληνικὴ νεότης, ἀγωνιζό-
μεθα φυλετικὸν ἀγῶνα ἐν ταῖς χώραις τῶν
πατέρων ἡμῶν. Βάρβαροι καὶ πεπολιτισμένοι
ἐχθροὶ πρὸς τὰς ὠραίας ταύτας χώρας ῥίπτου-
σιν ἄρπακτικά τὰ βλέμματά των. Ἀπὸ σοῦ
ἐξαρτᾶται νὰ σώσωμεν τὸν κλῆρον τοῦτον τῶν
πατέρων, οὗ ἄνευ δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ζήσω-
μεν. Ἀλλὰ πρὶν ἢ κατισχύσωμεν ἐν τῷ πεδίῳ
τῆς ἀναποφεύκτου μάχης, ἀνάγκη νὰ νικήσω-
μεν ἐν εἰρήνῃ καὶ εἰς τὰς ἰδικὰς σου χεῖρας

καίται ἡ νίκη αὕτη. Διότι ἔθνη ἡθικῶς ὑπο-
δεέστερα τῶν ἀντιπάλων καὶ ὑλικῶς ἰσχυρό-
τερα ὄντα ἀείποτε ἠττήθησαν τελευταῖον.

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Φίλος τοῦ «Ἀγῶνος» διεθνῶν ἐκ Σόφιας
ἔγραψεν ἡμῖν περὶ τῆς αὐτοῦ κοινότητος τὰ
ἐπόμενα.

Ἐπὶ Γ. Ἀργυροπούλου, ὡς πολιτικοῦ πράκτο-
ρος καὶ Γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Σόφιας,
ἐτέθησαν τὰ θεμέλια καὶ ἀπεπερατώθησαν ἡ ἐλλή-
νικὴ ἐκκλησία ἡ ἐν ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου
τιμωμένη καὶ ἡ παρακειμένη αὐτῇ σχολή. Ἡς ἡ μία
πτερυξ ἐκτίσθη δαπάναις τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐε-
ργέτου Γρ. Μαρσαλή. Δύναται τις δ' εἰπεῖν, ὅτι ἐκ-
τοτε ἀνεφάνη καὶ ἡ ἐλληνικὴ κοινότης Σόφιας, τῆς
ἀρχαίας Σαρδικῆς, ἥτις ἐπέπρωτο φεῦ! νὰ κατα-
στῇ ποτὲ ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἀγριωτέρου καὶ βαρ-
βαριωτέρου τοῦ ἐλληνικοῦ πολεμίου.

Ἦτο ἀληθὲς συγκινητικωτάτη ἡ ἡμέρα ἐκείνη,
καθ' ἣν πρὸ ὀκταετίας ἦνοιγε τὸ πρῶτον τὰς πό-
λεις αὐτῆς ἡ ἐλληνικὴ ἐκκλησία. Ἀθροοὶ προσήρχοντο,
ὅπως ἀκούσωσιν ὑμνοῦμενον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων
των ἐν τῇ μητρικῇ των γλώσσῃ ἑκατοντάδες ἀν-
θρώπων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀγνοουμένων καὶ
ἀγνωρίζομένων ἐκεῖ, πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Θεοῦ,
ὅτι εἶναι μῖς καὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος τέκνα.

Τὸ αὐτὸ ἔσχεν ἀποτέλεσμα καὶ ἡ λειτουργία τοῦ
σχολείου. Ἦρσαν ἀπὸ σμικρῶν καὶ σήμερον κα-
ταλείγει εἰς τοὺς τροφίμους τῆς περὶ τὰ ἑκατὸν παι-
δία τοσοῦτοι ἐφορῆσαν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος
1903-1904· ἅπαντες ἔσσωσε ἀπὸ τοῦ σλαβικοῦ κα-
ταποντισμοῦ καὶ ἀπέδωκε εἰς τὴν φιλότιμην Ἑλλάδα.

Ἐν Σόφιας σήμερον εὐρίσκονται 120 περίπου ἐλ-
ληνικὰ οἰκονομικά, ἀριθμυμένων δ' εἰς ταύτας τῶν
ἀνευ οἰκονομικῶν ἐγκατεστημένων αὐτῶν ἐπὶ ἐμπορίᾳ
Ἑλλήνων, ἐκ διαφόρων ἐλληνικῶν χωρῶν καταγομέ-
νων, τὸ ὅλον τῶν Ἑλλήνων τῆς Σόφιας καθ' ὑπο-
λογισμὸς μὴ ἀπέχοντας τῆς ἀκριβείας ἀνέρχεται
εἰς χιλιάς ψυχὰς περίπου.

Ἡ ἐλληνικὴ σχολὴ εἶναι μικτὴ συνδιδάσκουσα
ἄρρενας καὶ θήλειες ἐν ἑπτὰ τάξεσιν, ὧν ἡ μία νη-
παιγωγείου, διὰ δύο διδασκάλων, δύο διδασκαλισσῶν,
καὶ τοῦ ἱερέως τῆς ἐκκλησίας, ὅστις διδάσκει τὰ ἱερὰ
μαθήματα. Οἱ δύο διδάσκαλοι εἶναι συγχρόνως καὶ
ψάλται τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ ἱερεὺς τῆς ἐλληνικῆς ἐκκλησίας ἐξαρκᾶται ἐκ
τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, νυν δὲ προσωρινῶς
ἐφημερεύει ἱερεὺς ἐκ Στενιμάχου ἀποσταλαὶς ὑπὸ
τοῦ Σ. Μητροπολίτου Φιλιπποπόλεως κ. Φωτίου
Ἐνεκα τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς, ἣν ἔχει ἡ ἐκκλη-
σία ἀπανταχοῦ μὲν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἐλληνικαῖς
ἐν ἁλλοδαπῇ παροικίαις, ἔχουμεν καθήκον νὰ συστή-
σωμεν θερμῶς τῇ ἱερᾷ συνόδῳ τῆς Ἑλλάδος με-
γίστην προσοχὴν ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ ἀποσταλλομένου
ἱερέως, ὅστις δὲν εἶναι ἐκεῖ ἀπὸ τῶν λειτουργῶν τοῦ
ὑψίστου, ἀλλὰ καὶ κληρὺς τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ ἀπό-
στολος τῆς εἰς τὴν πατρίδα πίστεως. Κακὴ ἐκλογὴ
τῶν τοιούτων ἱερέων κατὰ προτίμησιν ἄδικον ἡ εὐ-
νοίαν προσωπικὴν ἀντανάγκῃ ἐρ' ὀλγῃ τῆς ἱερᾶς
Συνόδου ὡς δεινὸς καὶ δημιουργεῖ πικρίαν καὶ ἀπο-
γοητεῖαν, αἵτινες στρέφονται κατ' αὐτῆς τῆς Πα-
τρίδος. Ἡ ἱερὰ σύνοδος ἀποστέλλουσα ἀναξίους
ἱερεῖς βλάπτει· τὸ ἔθνος τοσοῦτον, ὅσον καὶ ἡ ἐλλή-
νικὴ κυβέρνησις ἀποστέλλουσα φύλους ἢ ἀνίκανους
προξένους.

Τρανωτάτην ἀποδείξιν τῆς φιλοπατρίας των ἔδω-
κεν οἱ ἐν Σόφια Ἑλληνες συστήσαντες τὸν φιλαρ-
μονικὸν σύλλογον «Ἀπόλλων», ὅστις συγκαταλέ-
γει ὡς μέλη του ὅλην τὴν φιλότιμον ἐλληνικὴν ἐν
Σόφια νεολαίαν. Εἶναι ἀπίστευτον, ἀλλ' ἀληθές, ὅτι
τὰ μέλη τοῦ συλλόγου τοῦτου ἀνέχονται ἤδη εἰς
ἑκατὸν, καθιστᾷ δὲ τὰ τε μέλη καὶ τοὺς διοικοῦ-
σας αὐτὸν ἀξίους ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης τὸ ὅτι πρὸς
τῇ μουσικῇ καλλιεργεῖ τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων
τῆς Σόφιας, ἐλλήνων ἔργῳ, ἀνέλαβον τὴν διαρκή
ὑποστήριξιν τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου διὰ τῶν προ-
ϊόντων τῶν διαφόρων συναυλιῶν, ἃς συγχρόνως ὁρ-
γανώσιν ἐν Σόφιας.

Τοιαύτη ἐν σκιαγραφίᾳ ἡ ἐλληνικὴ κοινότης Σό-
φιας, φιλότιμος, προοδευτικὴ, συνεχίζουσα ἀξιεπαί-
τως τὰς λαμπρὰς παραδόσεις τῆς φυλῆς, εἰς ἣν ἀνή-
κει, καὶ τιμῶσα οὕτω τὸ ὅλον γένος.

ΕΚΔΙΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπριδῆν δικηγόρον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται.

ΤΑ ΑΓΑΘΟΕΡΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΥΓΛΩΤΤΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Τὸ θεραπευτήριον ὁ «Εὐαγγελισμὸς.»

Ἀξιοῦμε κύριε συντάκτα τοῦ «Ἀγῶνος».

Μετὰ μηνὸς δολοκλήρου νοσηλείαν ἐν τῷ νοσοκο-
μείῳ «Εὐαγγελισμῷ», ἐνθα ὑπέστην δυσχερεστάτην
ἐγχείρησιν ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Γερολάνου, ἐξήλθον σῶος
καὶ ὑγιὲς ἀπαλλαγείς τελείως ἀπὸ τῆς φοβερᾶς νό-
σου σκωληκοειδίτιδος. Ἐταλαιπωρήθη ὑπ' αὐτῆς ἐπὶ
ὀλόκληρα ἔτη καὶ εἰμαι διττῶς εὐγνώμων πρὸς ἐκεῖ-
νους, οἵτινες ἔτοιμον νὰ ἀπέθω ἐκ Βουκουρεστίου εἰς
Βιέννην πρὸς θεραπείαν μετ' ἀπέρεψαν καὶ μετὰ παρεκί-
νησαν νὰ ἔλθω εἰς Ἀθήνας· τοῦτο μὲν διότι ἰάθην
τελείως, τοῦτο δὲ, διότι εἶδον καὶ ἐδοκίμασα τὴν
ἐπιστημὴν μας τὴν τελείαν καὶ ἰστίμην πρὸς τὰς
εὐρωπαϊκὰς ἐξοχότατας ἰκανότητάς καὶ τῶν φιλικῶν
πικρῶν καταστημάτων τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐλευθέ-
ρας πατρίδος τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν, τὴν ἀπαράμιλ-
λον τάξιν καὶ τὴν εὐγένειαν τῶν ὑπηρετούντων ἐν
αὐτῇ ἀπὸ τῶν ἰατρῶν καὶ ἀδελφῶν μέχρι τοῦ τε-
λευταίου θερμόντος. Ἐμπλεον ἔχων τὴν καρδίαν
μου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν τιμῶντα τὸ Πανελλή-
μιον ἐξοχὸν ἐπιστήμονα κ. Μ. Γερολάνου καὶ τὸν
εὐγενῆ αὐτοῦ βοηθὸν κ. Ξεν. Σερδάρην ἀπέρχομαι
εἰς Ρουχτοσύκιον, ὅπου ἐργάζομαι, συναποκοιμίζων
καὶ τὸ αἶσθημα τῆς ἐθνικῆς ὑπερφηρείας ἐπὶ τῷ
ὅτι τὸ κλεινὸν τῶν Ἀθηνῶν ἄστυ διὰ τῶν φιλαν-
θρωπικῶν του καταστημάτων κατέκτησε τὴν ὑπερ-
οχὴν του ἐν τῷ πολιτικῷ ἐπὶ πασῶν τῶν μεγαλο-
πόλεων τῆς Ἀνατολῆς καὶ κατέστησεν αὐτὸ τὸ ἄσυ-
λον, τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ Πανελ-
ληνίου. Ἀκριβῶς διὰ τὴν ἀποστολὴν ταύτην τῶν
φιλικῶν καταστημάτων τῶν Ἀθηνῶν θὰ πα-
ρεβιάζον στοιχειώδεις καθήκον μου πρὸς τὴν πα-
τρίδα, ἐὰν παρσιώπων τὴν μόνην ἐν τῷ «Εὐαγ-
γελισμῷ» ἀνωμαλίαν, ἣν γεννᾷ ἡ ἐν αὐτῇ παρουσία
ὡς διευθυντρίας τῆς Δανίδος κ. Χρηστίνης Ράινχαρτ,
κυρίας ἐχούσης ἴσως ὅλας τὰς ἀρετὰς τοῦ κόσμου,
ἀλλ' ἀκαταλλήλου νὰ διοικήσῃ τοιοῦτον ἐλληνικὸν
ἴδρυμα καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους, ἀλλὰ κυρίως διὰ
τοὺς τοὺς δύο· πρῶτον, ὅτι ἐπιδεικτικώτερον
τοῦ δέοντος περιφρονεῖ τὸν τόπον, ὅστις ἐγέννησε
τοὺς μεγαλόφρονες ἰδρυτὰς τοῦ μεγάλου φιλικῶν
πικρῶν καταστημάτων· δεύτερον, ὅτι δίδρυσκε τοὺς
ὑπηρετούντας ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῷ» εἰς εὐνοουμέ-
νους καὶ μὴ, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ διαρκὴ κίνδυνον
τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας τοῦ καταστήματος.
Ἐχομεν οἱ Ἑλληνες τοσοῦτον ἐχθρόν ἐν τῷ κό-
σμῳ τούτῳ, ὥστε νὰ μὴ ἀναζητῶμεν καὶ ἄλλους
καὶ μάλιστα ἐπὶ πληρωμῇ τῆς κατὰ τοῦ ἡμετέρου
γένους ἀπεχθείας των.

Δέξασθε κλπ.

Προθυμότητος ὑμῶν

Θ. Μουδούπουλος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Αὐγούστου 1904

Ἐκρητῆσαμεν ἀδμοσίευτον τὴν ἐπιστολήν ταύ-
την μέχρι τοῦδε, ὅχι ἵνα ἐξακριβώσωμεν τὰ πιθα-
νῶς δικαιοτάτα παράπανα κατὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ
γράφοντος, ἀλλ' ἵνα συλλέγοντες τὰ ἀναγκαῖα στοι-
χεῖα δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας πλήρη κατὰ τὸ
δυνατὸν εἰκόνα τοῦ μεγάλου τῆς Ἀνατολῆς νοσο-
κομείου, ὅπερ πρωτοβουλία τῆς Ἀναστάσεως ἱδρύσε-
τος Συγγροῦ καὶ ἄλλῳ ἐθεογέται τοῦ ἔθνους εἰς
αἰώνιον σέμνωμα τῆς πατριωτικῆς τοῦ βασίλειου.
Ἐὰν παραύται τοῦ φίλου ἐπιστηλάντος παραπέμποιεν
εἰς τὴν προσεκτικὴν τῶν ἀρμόδιων ἐξέτασιν μεγί-
στην ὑπεχόντων εὐθύνην, ἂν τι τοῦτων καὶ εἰς τὸ
ἐλάχιστον ἀληθεύῃ.

Μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας, θεοῦ θέλοντος, θὰ ἴδω-
σιν οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Ἀγῶνος» ἄλλο ἰστίμωτον
τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» θεραπευτήριον, ἐξ ἰσού τιμῶν
τὴν φιλικὴν καὶ τὸν πολιτικὸν τῆς ἡμετέ-
ρας φυλῆς, τὸ ἐλληνικὸν νοσοκομεῖον Ἀλεξανδρείας.
Ἐπικαίρον διὰ τοῦτο ἐνομίσαμεν λαμβάνοντες ἀφορ-
μὴν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Μουδούπουλου νὰ ἐρευνή-
σωμεν καὶ τὰ κατὰ τὸν «Εὐαγγελισμὸν», ὅπως
παρασχωμεν τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνιβολῆς καὶ ὅπως
ἀποκαλύψωμεν μίαν ἐτι ὅλην τὴν καθ' ἡμᾶς πραγ-
μάτων εὐνοίαν

ΣΥΓΓΡ. Η. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΝΗΜΩΝ
 ΤΡΙΜΗΝΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
 ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
 ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
 ΕΝ ΤΩ ΕΒΕΣΤΕΡΙΚΩ — ΕΝ ΤΩ ΕΒΕΣΤΕΡΙΚΩ
 Δραχμ. 16 Φ. 90. 15